

Til nr. 1559

Som følge af en afvikling af Sekretariatet for Danmarks Erhvervsfond skal der ikke længere foretages nogen overførsel fra fondsmidlerne.

Til nr. 1560

De eksportfremmende foranstaltninger, som er gennemført jfr. augustforlig i 1977, har udelukkende været til skade for dansk erhvervsliv. Midlerne til de eksportfremmende foranstaltninger er betalt af sunde erhvervsvirksomheder og ydet som tilskud til mindre sunde erhvervsvirksomheder – denne tagen-fra-de-mest-effektive-og-give-til-de-mindre-effektive-virksomheder-ordning er ødelæggende for dansk eksport og skal derfor ophæves.

Til nr. 1561

Beløbene, der dækker medlemsbidrag til to internationale organisationer henholdsvis International Union of Credit and Investment Insurance og European Trade Promotion Organization udgår. Såfremt danske erhvervsorganisationer fortsat ønsker at opretholde medlemskab af de pågældende organisationer, må det være helt op til erhvervslivet selv at ordne de økonomiske forpligtelser herved.

Til nr. 1562

Gældende egnsudviklingslov blev færdiggjort i 1972 og hviler derfor på forlængst forældede tankebaner og forhold. Nu virker egnsudviklingen udelukkende som en omflytter af større og større dele af samfundets kræfter fra rentabel til urentabel produktion. Umiddelbart lyder det jo så tillokkende, at staten yder for eksempel 4 millioner kroner, så en fabrik kan komme i gang.

I landets betrængte økonomiske situation må tankerækken dog fortsætte nogle spadestik dybere. Staten kan jo ikke plukke de 4 millioner ned af træerne. Man må ofre arbejdskraft og administration på at opkræve måske 4,3 millioner kroner i skatter. Og de penge kan kun betales til belastning af virksomheder, der er rentable, og som altså derved gøres mindre konkurrencedygtige.

Selvsagt er det en betænkelig sag at tappe givtige arbejdspladser for 4,3 millioner kroner for at putte 4 millioner ned i bedrifter, der ikke kan klare sig selv.

Men Jammersmindet over egnsudviklingen afsluttes ikke hermed. Den virksomhed, som får de 4 millioner kroner, vil for en tid blive konkurrencedygtig i forhold til virksomheder i samme branche og kan derfor meget let slå disse foretagender ud. Så bliver deres medarbejdere arbejdsløse, og vi får alle de ulykker, der breder sig som ringe i vandet efter firmakonkurser.

Op den bedrift, der har fået de 4 millioner kroner i statstilskud, vil så at sige altid efter nogen tid komme og bede om yderligere tilskud. Derfor bliver den meget let skatteyderne ikke et 4 millioner kroners-bekendtskab, men et 40 millioner kroners-statsskattesugerør. Gammelpolitikere og embedsmænd smider jo hellere gode skatteyderpenge efter de dårlige, end de anerkender, at det var dem selv, der dummede sig, da de gav de 4 millioner kroner.

På et eller andet tidspunkt bliver den nye tilskudsvirksomhed trods alt staten et for dyrt bekendtskab, og så går den fallit.

Egnstilskudsordningen har ført til, at vi både har fået ødelagt de oprindeligt sunde virksomheder og ydermere ikke har fået andet end sorg og ærgrelse ud af det fatamorgana, kortsynede politikere og embedsfolk jagtede med deres evindelige dyrkelse af tilskuddilleriet.

Naturligvis er det helt horribelt at bruge skatteydermidler på sådanne funktioner. Denne såkaldte egnsudvikling, som skader de egne mere, som ikke får støtten, end det gavner de egne, der får den, må hurtigst muligt afvikles.

Derfor bør egnsudviklingdirektoratet afvikles hurtigst muligt og senest pr. 1. maj 1981.